

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 15ης Οκτωβρίου 2015*

«Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Οδηγία 2010/64/ΕΕ — Δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία — Γλώσσα διαδικασίας — Ποινική απόφαση περί καταδίκης σε χρηματική ποινή εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία — Δυνατότητα προβολής αντιρρήσεων σε διαφορετική γλώσσα από τη γλώσσα διαδικασίας — Οδηγία 2012/13/ΕΕ — Δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών — Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία — Επίδοση ποινικής απόφασης εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία — Σχετικές λεπτομέρειες — Υποχρεωτικός διορισμός αντικλήτου από τον κατηγορούμενο — Έναρξη της προθεσμίας προβολής αντιρρήσεων από της επιδόσεως στον αντίκλητο»

Στην υπόθεση C-216/14,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Amtsgericht Laufen (Γερμανία) με απόφαση της 22ας Απριλίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 30 Απριλίου 2014, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

Gavril Covaci,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Tizzano (εισηγητή), αντιπρόεδρο, προεδρεύοντα του πρώτου τμήματος, F. Biltgen, A. Borg Barthet, M. Berger και S. Rodin, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot

γραμματέας: Κ. Malacek, υπάλληλος διοικήσεως

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Μαρτίου 2015,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο G. Covaci, εκπροσωπούμενος από τους U. Krause και S. Ryfisch, Rechtsanwälte,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze και την J. Kemper,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Κ. Γεωργιάδη και τη Σ. Λέκκου,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους D. Colas και F.-X. Bréchet,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον M. Salvatorelli, avvocato dello Stato,
- η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. Eberhard,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους W. Bogensberger και R. Troosters,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 7ης Μαΐου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 2, και 2, παράγραφοι 1 και 8, της οδηγίας 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ L 280, σ. 1), καθώς και των άρθρων 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142, σ. 1).
- 2 Η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε κατά του G. Covaci για τροχαίες παραβάσεις που διέπραξε ο ενδιαφερόμενος.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2010/64

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 17 και 27 της οδηγίας 2010/64 έχουν ως εξής:

«12. Η παρούσα οδηγία [...] θεσπίζει κοινούς ελάχιστους κανόνες προς εφαρμογή στα πεδία της διερμηνείας και της μετάφρασης σε ποινικές διαδικασίες, ούτως ώστε να ενισχύσει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών.

[...]

17 Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διασφαλίζει την ύπαρξη δωρεάν και επαρκούς γλωσσικής συνδρομής, η οποία θα επιτρέπει στους υπόπτους ή τους κατηγορούμενους που δεν ομιλούν ή δεν κατανοούν τη γλώσσα διεξαγωγής της ποινικής διαδικασίας να ασκήσουν πλήρως το δικαίωμά τους υπεράσπισης και θα διασφαλίζει τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

[...]

27 Η μέριμνα για την παροχή φροντίδας σε υπόπτους ή κατηγορούμενους που ευρίσκονται σε δυνητικά ασθενή θέση, ιδίως λόγω σωματικών αναπηριών οι οποίες επηρεάζουν την ικανότητά τους να επικοινωνούν αποτελεσματικά, υποστηρίζει τη χρηστή απονομή δικαιοσύνης. Συνεπώς, οι εισαγγελικές αρχές, οι αρχές επιβολής του νόμου και οι δικαστικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα αυτά έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν αποτελεσματικά τα

δικαιώματα που προβλέπει η παρούσα οδηγία, για παράδειγμα, λαμβάνοντας υπόψη κάθε δυνητικό παράγοντα ευπάθειας που θα επηρέαζε την ικανότητά τους να παρακολουθούν τη διαδικασία και να γίνονται κατανοητοί και λαμβάνοντας κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της τήρησης των συγκεκριμένων δικαιωμάτων.»

- 4 Το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας, που τιτλοφορείται «Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής», προβλέπει, στις παραγράφους του 1 και 2, τα εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία καθορίζει κανόνες σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία [...]

2. Το δικαίωμα της παραγράφου 1 ισχύει για πρόσωπα από τη στιγμή κατά την οποία ενημερώνονται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, με επίσημη κοινοποίηση ή με άλλο τρόπο, ότι είναι ύποπτα ή κατηγορούνται για την τέλεση αξιόποινης πράξης έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας, που συνίσταται στον τελικό προσδιορισμό του κατά πόσον έχουν διαπράξει το αδίκημα, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον απαιτείται, της καταδίκης και της απόφασης επί ενδεχόμενης προσφυγής.»

- 5 Το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής, που τιτλοφορείται «Δικαίωμα σε διερμηνεία», έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε στους υπόπτους ή κατηγορούμενους που δεν ομιλούν ή δεν κατανοούν τη γλώσσα της ποινικής διαδικασίας να παρέχεται χωρίς καθυστέρηση διερμηνεία κατά τη διεξαγωγή της ποινικής διαδικασίας ενώπιον ανακριτικών και δικαστικών αρχών, συμπεριλαμβανομένων των αστυνομικών ανακρίσεων, όλων των ακροαματικών διαδικασιών ενώπιον δικαστηρίου και τυχόν αναγκαίων ενδιάμεσων ακροάσεων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο για τη διασφάλιση της διεξαγωγής δίκαιης δίκης, διατίθεται διερμηνεία για την επικοινωνία μεταξύ των υπόπτων ή κατηγορούμενων και των συνηγόρων τους, όταν αυτή σχετίζεται άμεσα με ανακρίσεις ή ακροάσεις στη διάρκεια της διαδικασίας ή με την άσκηση προσφυγής ή την υποβολή άλλων δικονομικών αιτημάτων.

3. Το δικαίωμα σε διερμηνεία κατά τις παραγράφους 1 και 2 περιλαμβάνει προσήκουσα συνδρομή σε άτομα με πρόβλημα ακοής ή ομιλίας.

[...]

8. Η διερμηνεία που παρέχεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο έχει επαρκή ποιότητα ώστε να διασφαλίζεται η διεξαγωγή δίκαιης δίκης, ιδίως διασφαλίζοντας ότι οι ύποπτοι ή οι κατηγορούμενοι γνωρίζουν το περιεχόμενο της εναντίον τους δικογραφίας και είναι σε θέση να ασκήσουν το δικαίωμα υπεράσπισής τους.»

- 6 Το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής, που τιτλοφορείται «Δικαίωμα μετάφρασης ουσιωδών εγγράφων», έχει ως εξής

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν, ώστε στους υπόπτους ή στους κατηγορούμενους που δεν κατανοούν τη γλώσσα της σχετικής ποινικής διαδικασίας να παρέχεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος γραπτή μετάφραση όλων των εγγράφων που είναι ουσιώδη, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι είναι σε θέση να ασκήσουν το δικαίωμα υπεράσπισής τους και προκειμένου να διασφαλιστεί η διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

2. Τα ουσιώδη έγγραφα περιλαμβάνουν οποιαδήποτε απόφαση συνεπάγεται τη στέρηση της ελευθερίας ενός προσώπου, οποιοδήποτε έγγραφο απαγγελίας κατηγορίας και οποιαδήποτε δικαστική απόφαση.

3. Οι αρμόδιες αρχές αποφασίζουν, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, εάν κάποιο άλλο έγγραφο είναι ουσιώδες [...]

[...]».

Η οδηγία 2012/13

7 Η αιτιολογική σκέψη 27 της οδηγίας 2012/13 έχει ως εξής:

«Ο κατηγορούμενος για τέλεση αξιόποινης πράξης θα πρέπει να λαμβάνει όλες τις πληροφορίες σχετικά με την ποινική κατηγορία προκειμένου να μπορεί να προετοιμάσει την υπεράσπισή του και να διασφαλίζεται ο δίκαιος χαρακτήρας των διαδικασιών.»

8 Το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας, που τιτλοφορείται «Αντικείμενο», προβλέπει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία ορίζει κανόνες σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης των υπόπτων ή κατηγορουμένων, σχετικά με τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας και τις εναντίον τους κατηγορίες [...].»

9 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας οριοθετεί το πεδίο εφαρμογής της ως εξής:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται από τη στιγμή που ένα πρόσωπο ενημερώνεται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, ότι θεωρείται ύποπτο ή κατηγορείται για την τέλεση αξιόποινης πράξης μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας, ήτοι τον τελικό προσδιορισμό του εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει τελέσει την αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της επιμέτρησης της ποινής και της εκδίκασης τυχόν προσφυγής.»

10 Το άρθρο 3 της αυτής οδηγίας, με τίτλο «Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με τα δικαιώματα», ορίζει, στην παράγραφο 1, τα εξής:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την άμεση ενημέρωση του υπόπτου ή κατηγορούμενου όσον αφορά τουλάχιστον τα ακόλουθα δικονομικά δικαιώματα, όπως ισχύουν δυνάμει του εθνικού τους δικαίου, προκειμένου να διασφαλίσουν την αποτελεσματική άσκησή τους:

[...]

γ) το δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία σύμφωνα με το άρθρο 6·

[...]».

11 Το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13, που τιτλοφορείται «Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με την ποινική κατηγορία», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για την αξιόποινη πράξη την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε. Η ενημέρωση αυτή είναι άμεση και δεόντως λεπτομερής προκειμένου να διασφαλισθούν ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας και η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων υπεράσπισης του κατηγορουμένου.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται για τους λόγους της σύλληψης ή κράτησής του, συμπεριλαμβανομένης της αξιόποινης πράξης την οποία φέρεται, ή κατηγορείται, ότι διέπραξε.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το αργότερο με τη διαβίβαση του κατηγορητηρίου στο δικαστήριο να παρέχονται λεπτομερή στοιχεία για την ποινική κατηγορία, συμπεριλαμβανομένης της φύσης και του νομικού χαρακτηρισμού της αξιόποινης πράξης και του είδους της συμμετοχής του κατηγορουμένου.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο ύποπτος ή κατηγορούμενος να ενημερώνεται άμεσα για τυχόν αλλαγές στην ενημέρωση η οποία παρέχεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, όταν αυτό απαιτείται προκειμένου να διασφαλιστεί ο δίκαιος χαρακτήρας της διαδικασίας.»

Το γερμανικό δίκαιο

- 12 Το άρθρο 184 του νόμου για την οργάνωση των δικαστηρίων (Gerichtsverfassungsgesetz, στο εξής: νόμος για την οργάνωση των δικαστηρίων) ορίζει ότι:

«Η γλώσσα διαδικασίας των δικαστηρίων είναι η γερμανική [...]».

- 13 Το άρθρο 187 του νόμου για την οργάνωση των δικαστηρίων, όπως τροποποιήθηκε συνεπεία της μεταφοράς των οδηγιών 2010/64 και 2012/13 στο εσωτερικό δίκαιο, ορίζει τα εξής:

«1) Το δικαστήριο διορίζει διερμηνέα ή μεταφραστή για τον κατηγορούμενο ή τον καταδικασθέντα ο οποίος δεν είναι γνώστης της γερμανικής γλώσσας ή είναι άτομο με προβλήματα ακοής ή ομιλίας καθόσον τούτο είναι απαραίτητο για την άσκηση των εκ της ποινικής δικονομίας δικαιωμάτων του. Το δικαστήριο επισημαίνει στον κατηγορούμενο σε γλώσσα που κατανοεί ότι σε τέτοια περίπτωση δύναται να αιτηθεί τον δωρεάν διορισμό διερμηνέα ή μεταφραστή για τη συνολική διάρκεια της ποινικής δίκης.

2) Για την άσκηση των εκ της ποινικής δικονομίας δικαιωμάτων του κατηγορούμενου ο οποίος δεν είναι γνώστης της γερμανικής γλώσσας είναι κατά κανόνα απαραίτητη η γραπτή μετάφραση στερητικών της ελευθερίας ενταλμάτων καθώς και κατηγορητηρίων, αποφάσεων κατά τη συνοπτική διαδικασία και μη αμετάκλητων αποφάσεων [...]».

- 14 Το άρθρο 132 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (Strafprozessordnung), που αφορά την εγγυοδοσία και τον διορισμό αντικλήτων για τις επιδόσεις, ορίζει, στην παράγραφο 1, τα εξής:

«Σε περίπτωση που κατηγορούμενος για τον οποίο υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι υπέπεσε σε αξιόποινη πράξη δεν έχει κατοικία ή διαμονή εντός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου, αλλά δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εκδόσεως εντάλματος προσωρινής κρατήσεως, είναι δυνατόν να διαταχθεί, προκειμένου να διασφαλισθεί η διεξαγωγή της ποινικής δίκης, ότι ο κατηγορούμενος:

1. θα καταβάλει προσηκούς εγγύηση σε συνάρτηση με την αναμενόμενη χρηματική ποινή και τα δικαστικά έξοδα και
2. θα διορίσει κάποιον κάτοικο της περιφέρειας του αρμόδιου δικαστηρίου ως αντίκλητό του.»

- 15 Το άρθρο 410 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που αφορά τις αντιρρήσεις κατά εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως και το δεδικασμένο, ορίζει τα εξής:

«1. Ο κατηγορούμενος μπορεί να προβάλει, εγγράφως ή με δήλωση για την οποία συντάσσεται πρακτικό στη γραμματεία του δικαστηρίου, αντιρρήσεις κατά της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε εντός δύο εβδομάδων από την επίδοση αυτής [...]

2. Οι αντιρρήσεις μπορούν να περιορίζονται σε ορισμένα σημεία.

3. Αν δεν προβληθούν εμπροθέσμως αντιρρήσεις κατά αποφάσεως εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία, αυτή αποκτά ισχύ δεδικασμένου.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 16 Στο πλαίσιο αστυνομικού ελέγχου που πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2014 διαπιστώθηκε, αφενός, ότι ο G. Covaci, Ρουμάνος υπήκοος, οδηγούσε, επί γερμανικού εδάφους, όχημα που δεν διέθετε ισχύον ασφαλιστήριο υποχρεωτικής ασφαλίσεως αστικής ευθύνης αυτοκινήτου και, αφετέρου, ότι η βεβαίωση ασφαλίσεως (πράσινη κάρτα) που επέδειξε ο ενδιαφερόμενος στις γερμανικές αρχές ήταν παραποιημένη.
- 17 Οι αστυνομικές αρχές ανέκριναν, με τη συνδρομή διερμηνέα, τον G. Covaci επί των πραγματικών αυτών περιστάσεων.
- 18 Εξάλλου, ο G. Covaci, ο οποίος δεν είχε μόνιμη κατοικία ή διαμονή εντός του πεδίου εφαρμογής του γερμανικού νόμου, διόρισε, με αμετάκλητο πληρεξούσιο έγγραφο, τρεις υπαλλήλους του Amtsgericht Laufen (δικαστηρίου της περιφέρειας του Laufen) ως αντικλήτους του για την επίδοση των δικαστικών εγγράφων που απευθύνονταν σε αυτόν. Σύμφωνα με το εν λόγω πληρεξούσιο έγγραφο, οι προθεσμίες ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά κάθε δικαστικής αποφάσεως αρχίζουν ήδη με την επίδοσή τους στους διορισθέντες αντικλήτους.
- 19 Στις 18 Μαρτίου 2014, μετά την ολοκλήρωση της έρευνας, η εισαγγελία Traunstein (Staatsanwaltschaft Traunstein) ζήτησε από το Amtsgericht Laufen την έκδοση αποφάσεως κατά τη συνοπτική διαδικασία για την επιβολή χρηματικής ποινής στον G. Covaci.
- 20 Η διαδικασία που προβλέπεται για την εκδιδόμενη κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινική απόφαση είναι απλοποιημένη και δεν προβλέπει ακροαματική διαδικασία ή κατ' αντιμωλία συζήτηση. Εκδιδόμενη από τον δικαστή κατόπιν σχετικού αιτήματος της εισαγγελίας για ελάχιστους σημασίας αξιόποινες πράξεις, η εν λόγω απόφαση είναι απόφαση προσωρινής ισχύος. Κατά το άρθρο 410 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η εκδιδόμενη κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση αποκτά ισχύ δεδικασμένου μόλις παρέλθει προθεσμία δύο εβδομάδων από της επιδόσεώς της, εφόσον χρειαστεί, στους αντικλήτους του καταδικασθέντος. Ο καταδικασθείς μπορεί να προκαλέσει τη διεξαγωγή κατ' αντιμωλία συζητήσεως μόνον προβάλλοντας αντιρρήσεις κατά της εν λόγω εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως πριν την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας. Οι αντιρρήσεις, που μπορούν να προβληθούν εγγράφως ή με δήλωση για την οποία συντάσσεται πρακτικό στη γραμματεία του δικαστηρίου, οδηγούν στη διεξαγωγή ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου.
- 21 Εν προκειμένω, η εισαγγελία Traunstein ζήτησε να γίνει η επίδοση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως στον G. Covaci μέσω των αντικλήτων του και επιπλέον να υποβληθούν οι τυχόν γραπτές παρατηρήσεις του ενδιαφερομένου, συμπεριλαμβανομένης της προβολής αντιρρήσεων κατά της εν λόγω εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως, στη γερμανική γλώσσα.
- 22 Πρώτον, το Amtsgericht Laufen, επιλαμβανόμενο του αιτήματος εκδόσεως αποφάσεως κατά τη συνοπτική διαδικασία στο πλαίσιο της κύριας δίκης, διερωτάται κατά πόσον η απορρέουσα από το άρθρο 184 του νόμου για την οργάνωση των δικαστηρίων υποχρέωση χρησιμοποίησεως της γερμανικής γλώσσας για την προβολή αντιρρήσεων κατά εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της οδηγίας 2010/64 που προβλέπουν παροχή δωρεάν γλωσσικής συνδρομής στους κατηγορούμενους των ποινικών δικών.

- 23 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει κατά πόσον η διαδικασία επιδόσεως της εν λόγω εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως είναι σύμφωνη προς την οδηγία 2012/13, και ιδίως προς το άρθρο 6 της οδηγίας, που επιβάλλει στα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε, το αργότερο με τη διαβίβαση του κατηγορητηρίου στο δικαστήριο, να παρέχονται λεπτομερή στοιχεία για την ποινική κατηγορία.
- 24 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Amtsgericht Laufen αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει τα άρθρα 1, παράγραφος 2, και 2, παράγραφοι 1 και 8, της οδηγίας 2010/64 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε δικαστική εντολή με την οποία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 184 του νόμου για την οργάνωση των δικαστηρίων, επιβάλλεται στους κατηγορούμενους επ' απειλή απαραδέκτου να ασκούν ένδικα μέσα μόνο στη γλώσσα διαδικασίας του δικαστηρίου, εν προκειμένω στη γερμανική γλώσσα;
- 2) Πρέπει το άρθρο 2, το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται στην εντολή προς κατηγορούμενο να διορίσει αντίκλητο, όταν η προθεσμία ασκήσεως ενδίκων μέσων αρχίζει ήδη με την επίδοση στον αντίκλητο, χωρίς εν τέλει να έχει σημασία κατά πόσον ο κατηγορούμενος έλαβε τουλάχιστον γνώση της ποινικής κατηγορίας;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 25 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, κατά πόσον τα άρθρα 1 έως 3 της οδηγίας 2010/64 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής δίκης, απαγορεύει στο πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί απόφαση κατά τη συνοπτική διαδικασία να προβάλει εγγράφως αντιρρήσεις κατά της εν λόγω αποφάσεως σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας, έστω και αν το εν λόγω πρόσωπο δεν είναι γνώστης της γλώσσας διαδικασίας.
- 26 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο εν λόγω ερώτημα, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/64 προβλέπει δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση συγκεκριμένα κατά την ποινική διαδικασία. Εξάλλου, το άρθρο 1, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας διευκρινίζει ότι το εν λόγω δικαίωμα ισχύει για πρόσωπα από τη στιγμή κατά την οποία ενημερώνονται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους ότι είναι ύποπτα ή κατηγορούνται για την τέλεση αξιόποινης πράξεως έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας, δηλαδή την τελική διαπίστωση περί του κατά πόσον έχουν διαπράξει το αδίκημα, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, της καταδίκης και της αποφάσεως επί τυχόν ενδίκου μέσου.
- 27 Κατά συνέπεια, η περίπτωση προσώπου όπως ο G. Covaci, που επιθυμεί να προβάλει αντιρρήσεις κατά εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής εις βάρος του αποφάσεως η οποία δεν έχει ακόμη αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου, εμπίπτει προφανώς στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, με αποτέλεσμα το εν λόγω πρόσωπο να πρέπει να απολαύει του δικαιώματος σε διερμηνεία και μετάφραση που διασφαλίζει η εν λόγω οδηγία.
- 28 Όσον αφορά το ερώτημα κατά πόσον πρόσωπο που βρίσκεται σε κατάσταση όπως αυτή του G. Covaci μπορεί να επικαλεστεί το εν λόγω δικαίωμα προκειμένου να προβάλει αντιρρήσεις κατά εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα της ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου διαδικασίας, πρέπει να γίνει αναφορά στο περιεχόμενο των άρθρων 2 και 3 της οδηγίας 2010/64. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω δύο άρθρα διέπουν, αντιστοίχως, το δικαίωμα

στη διερμηνεία και το δικαίωμα στη μετάφραση ορισμένων ουσιωδών εγγράφων, δηλαδή τις δύο πτυχές του δικαιώματος που προβλέπεται στο άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας και αναφέρεται στον ίδιο τον τίτλο της.

- 29 Στο σημείο αυτό υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να ερμηνευθεί διάταξη του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση *Rosselle*, C-65/14, EU:C:2015:339, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 30 Όσον αφορά το άρθρο 2 της οδηγίας 2010/64, που διέπει το δικαίωμα σε διερμηνεία, από το ίδιο το γράμμα του εν λόγω άρθρου προκύπτει ότι αυτό, αντίθετα προς το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας που αφορά τη γραπτή μετάφραση ορισμένων ουσιωδών εγγράφων, αναφέρεται στην προφορική διερμηνεία όσων διατυπώνονται προφορικώς.
- 31 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 3, της εν λόγω οδηγίας, του δικαιώματος σε διερμηνεία απολαμβάνουν μόνον οι ύποπτοι ή οι κατηγορούμενοι που δεν είναι σε θέση να εκφραστούν οι ίδιοι στη γλώσσα διαδικασίας, είτε λόγω του γεγονότος ότι δεν ομιλούν ή δεν κατανοούν τη γλώσσα αυτή είτε διότι παρουσιάζουν προβλήματα ακοής ή ομιλίας.
- 32 Για αυτόν τον λόγο, εξάλλου, το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2010/64, απαριθμώντας τις περιστάσεις υπό τις οποίες πρέπει να προσφέρεται η συνδρομή διερμηνείας στους υπόπτους ή στους κατηγορούμενους, αναφέρεται, έστω και ενδεικτικώς, μόνον σε καταστάσεις που οδηγούν σε προφορικές ανακοινώσεις, όπως είναι οι αστυνομικές ανακρίσεις, όλες οι ακροαματικές διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου και οι τυχόν αναγκαίες ενδιάμεσες ακροάσεις, καθώς και η επικοινωνία με τον συνήγορο, όταν αυτή σχετίζεται άμεσα με ανακρίσεις ή ακροάσεις στη διάρκεια της διαδικασίας ή με την άσκηση προσφυγής ή την υποβολή άλλων δικονομικών αιτημάτων.
- 33 Τουτέστιν, προκειμένου να διασφαλιστεί η διεξαγωγή δίκαιης δίκης και η δυνατότητα του ενδιαφερομένου να ασκήσει τα δικαιώματά του υπερασπίσεως, η εν λόγω διάταξη εξασφαλίζει ότι ο ενδιαφερόμενος, όταν καλείται να προβεί ο ίδιος σε προφορικές δηλώσεις στο πλαίσιο ιδίως ποινικής διαδικασίας, είτε απευθείας ενώπιον των αρμοδίων δικαστικών αρχών είτε προς τον συνήγορό του, θα μπορεί να το πράξει στη δική του γλώσσα.
- 34 Μια τέτοια ερμηνεία συνάδει με τους σκοπούς της οδηγίας 2010/64.
- 35 Πρέπει, συναφώς, να υπομνησθεί ότι η εν λόγω οδηγία έχει εκδοθεί βάσει του άρθρου 82, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, σύμφωνα με το οποίο, στον βαθμό που είναι απαραίτητο για να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών καθώς και η αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις που έχουν διασυνοριακές διαστάσεις, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να θεσπίζουν ελάχιστους κανόνες που αφορούν τα δικαιώματα των προσώπων στην ποινική διαδικασία.
- 36 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 12 της οδηγίας 2010/64, η εν λόγω οδηγία θεσπίζει κοινούς ελάχιστους κανόνες προς εφαρμογή στα πεδία της διερμηνείας και της μετάφρασης σε ποινικές διαδικασίες, ούτως ώστε να ενισχύσει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών.
- 37 Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 17 της εν λόγω οδηγίας, να διασφαλίζουν την ύπαρξη δωρεάν και επαρκούς γλωσσικής συνδρομής, η οποία θα επιτρέπει στους υπόπτους ή τους κατηγορούμενους που δεν ομιλούν ή δεν κατανοούν τη γλώσσα διεξαγωγής της ποινικής διαδικασίας να ασκήσουν πλήρως το δικαίωμά τους υπεράσπισης και θα διασφαλίζει τη διεξαγωγή δίκαιης δίκης.

- 38 Εντούτοις, το να απαιτηθεί από τα κράτη μέλη, όπως προτείνουν, μεταξύ άλλων, ο G. Covaci και η Γερμανική Κυβέρνηση, όχι μόνον να επιτρέψουν στους ενδιαφερομένους να ενημερώνονται πλήρως και στη γλώσσα τους σχετικά με τις πράξεις που τους προσάπτονται και να διατυπώνουν τη δική τους εκδοχή επ' αυτών, αλλά και να αναλαμβάνουν συστηματικά τη μετάφραση κάθε δικογράφου ενδίκου μέσου που ασκούν οι ενδιαφερόμενοι κατά δικαστικής απόφασης που εκδίδεται σε βάρος τους θα υπερέβαινε τους σκοπούς που επιδιώκει η ίδια η οδηγία 2010/64.
- 39 Πράγματι, όπως προκύπτει και από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, για την τήρηση των απαιτήσεων που συνδέονται με τη δίκαιη δίκη αρκεί να διασφαλίζεται ότι ο κατηγορούμενος γνωρίζει την κατηγορία και μπορεί να αμυνθεί, χωρίς να επιβάλλεται γραπτή μετάφραση κάθε έγγραφου αποδεικτικού στοιχείου ή επίσημου εγγράφου της δικογραφίας (ΕΔΔΑ, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 1989, Kamasinski κατά Αυστρίας, Recueil des arrêts et décisions, Σειρά Α αριθ. 168, § 74).
- 40 Κατά συνέπεια, το δικαίωμα σε διερμηνεία που προβλέπει το άρθρο 2 της οδηγίας 2010/64 έχει ως αντικείμενο την απόδοση από διερμηνέα σε άλλη γλώσσα της προφορικής επικοινωνίας μεταξύ των υπόπτων ή των κατηγορουμένων και των ανακριτικών αρχών, των δικαστικών αρχών ή, όπου χρειάζεται, του συνηγόρου, και όχι τη γραπτή μετάφραση κάθε εγγράφου που προσκομίζουν οι εν λόγω ύποπτοι ή κατηγορούμενοι.
- 41 Όσον αφορά την περίπτωση της διαφοράς της κύριας δίκης, από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι η εκδιδόμενη κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση που προβλέπει το γερμανικό δίκαιο εκδίδεται βάσει διαδικασίας *sui generis*. Πράγματι, η εν λόγω διαδικασία προβλέπει ότι η μόνη δυνατότητα του κατηγορουμένου να προκαλέσει κατ' αντιμωλία συζήτηση, στο πλαίσιο της οποίας μπορεί να ασκήσει πλήρως το δικαίωμά του ακροάσεως, είναι να προβάλει αντιρρήσεις κατά της εν λόγω απόφασης. Για τις εν λόγω αντιρρήσεις, που μπορούν να προβληθούν εγγράφως ή, όταν προβάλλονται προφορικά, με απευθείας δήλωση ενώπιον της γραμματείας του αρμοδίου δικαστηρίου, δεν υφίσταται υποχρέωση αιτιολογήσεως και πρέπει αυτές να προβληθούν εντός ιδιαίτερας σύντομης προθεσμίας δύο εβδομάδων από της επιδόσεως της εν λόγω εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφασης, χωρίς να απαιτείται υποχρεωτική παράσταση δικηγόρου, του κατηγορουμένου δυναμένου να τις προβάλει αυτοπροσώπως.
- 42 Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 2 της οδηγίας 2010/64 εξασφαλίζει σε πρόσωπο που βρίσκεται σε κατάσταση όπως αυτή του G. Covaci το πλεονέκτημα της δωρεάν συνδρομής διερμηνέα, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο προβάλει το ίδιο προφορικά αντιρρήσεις κατά της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία σε βάρος του ποινικής απόφασης ενώπιον της γραμματείας του αρμοδίου εθνικού δικαστηρίου, ώστε να συνταχθεί πρακτικό των αντιρρήσεων αυτών, ή, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο προβάλει αντιρρήσεις εγγράφως, τη συνδρομή συνηγόρου, ο οποίος θα επιφορτισθεί να συντάξει το αντίστοιχο κείμενο στη γλώσσα διαδικασίας.
- 43 Όσον αφορά το ερώτημα κατά πόσον το άρθρο 3 της οδηγίας 2010/64 που διέπει το δικαίωμα στη μετάφραση ορισμένων ουσιωδών εγγράφων παρέχει το πλεονέκτημα της συνδρομής στον τομέα της μεταφράσεως σε πρόσωπο που βρίσκεται σε κατάσταση όπως αυτή του G. Covaci, το οποίο επιθυμεί να προβάλει εγγράφως αντιρρήσεις κατά ποινικής απόφασης εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία χωρίς τη συνδρομή συνηγόρου, πρέπει να επισημανθεί ότι από το ίδιο το γράμμα της εν λόγω διατάξεως προκύπτει ότι το εν λόγω δικαίωμα έχει θεσπιστεί προς τον σκοπό παροχής στους ενδιαφερομένους της δυνατότητας να ασκήσουν το δικαίωμα υπεράσπισής τους και προκειμένου να διασφαλιστεί η διεξαγωγή δίκαιης δίκης.
- 44 Κατά συνέπεια, όπως επεσήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 57 των προτάσεών του, το εν λόγω άρθρο 3 αφορά, κατ' αρχήν, μόνο τη γραπτή μετάφραση ορισμένων εγγράφων που έχουν συνταχθεί από τις αρμόδιες αρχές στη γλώσσα διαδικασίας προς τη γλώσσα που κατανοεί ο ενδιαφερόμενος.

- 45 Εξάλλου, η προαναφερθείσα ερμηνεία ενισχύεται, αφενός, από τον κατάλογο των εγγράφων που θεωρούνται, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2010/64, ως ουσιώδη και για τα οποία, συνεπώς, απαιτείται μετάφραση. Πράγματι, στην απαρίθμηση του εν λόγω καταλόγου περιλαμβάνονται, μολονότι ενδεικτικώς, οποιαδήποτε απόφαση συνεπάγεται τη στέρηση της ελευθερίας ενός προσώπου, οποιοδήποτε έγγραφο απαγγελίας κατηγορίας και οποιαδήποτε δικαστική απόφαση.
- 46 Αφετέρου, η εν λόγω ερμηνεία δικαιολογείται και λόγω του γεγονότος ότι το δικαίωμα σε μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας αποσκοπεί, όπως προκύπτει από την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού, να συμβάλει «στην κατανόηση, εκ μέρους των υπόπτων ή των κατηγορουμένων, του περιεχομένου της εναντίον τους δικογραφίας».
- 47 Κατά συνέπεια, το δικαίωμα σε μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2010/64 δεν περιλαμβάνει, κατ' αρχήν, τη γραπτή μετάφραση προς τη γλώσσα διαδικασίας εγγράφου όπως οι προβληθείσες αντιρρήσεις κατά ποινικής αποφάσεως εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία, που έχουν συνταχθεί από τον ενδιαφερόμενο σε γλώσσα της οποίας είναι γνώστης, αλλά η οποία δεν είναι η γλώσσα διαδικασίας.
- 48 Εντούτοις, η οδηγία 2010/64 θεσπίζει μόνον ελάχιστους κανόνες, αφήνοντας τα κράτη μέλη ελεύθερα, όπως διευκρινίζεται στην αιτιολογική σκέψη 32 της οδηγίας, να επεκτείνουν τα δικαιώματα που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία, προκειμένου να παρέχεται υψηλότερο επίπεδο προστασίας και σε περιπτώσεις που δεν ρυθμίζει ρητώς η εν λόγω οδηγία.
- 49 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2010/64 επιτρέπει ρητώς στις αρμόδιες αρχές να αποφασίζουν, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, εάν κάθε άλλο έγγραφο, πέραν αυτών που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας αυτής, είναι ουσιώδες κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.
- 50 Εναπόκειται, συνεπώς, στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τα αναφερόμενα στη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως χαρακτηριστικά της διαδικασίας που εφαρμόζεται για την εκδοθείσα κατά την συνοπτική διαδικασία ποινική απόφαση την οποία αφορά η διαφορά της κύριας δίκης καθώς και την υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του, κατά πόσον οι εγγράφως προβληθείσες αντιρρήσεις κατά ποινικής αποφάσεως εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία πρέπει να θεωρηθούν ουσιώδες έγγραφο που απαιτείται να μεταφραστεί.
- 51 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 1 έως 3 της οδηγίας 2010/64 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής δίκης, απαγορεύει στο πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί απόφαση κατά τη συνοπτική διαδικασία να προβάλλει εγγράφως αντιρρήσεις κατά της εν λόγω αποφάσεως σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας, έστω και αν το εν λόγω πρόσωπο δεν είναι γνώστης της γλώσσας διαδικασίας, υπό τον όρο ότι οι αρμόδιες αρχές δεν θεωρούν, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, ότι, λαμβανομένων υπόψη της οικείας διαδικασίας και των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, οι εν λόγω αντιρρήσεις συνιστούν ουσιώδες έγγραφο.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 52 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, κατά πόσον τα άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής δίκης, επιβάλλει στον κατηγορούμενο που δεν διαμένει στο εν λόγω

κράτος μέλος να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως που τον αφορά, με έναρξη της προθεσμίας προβολής αντιρρήσεων κατά της αποφάσεως αυτής από της επιδόσεώς της στον εν λόγω αντίκλητο.

- 53 Προκειμένου να δοθεί απάντηση στο εν λόγω ερώτημα, πρέπει να επισημανθεί ότι το άρθρο 1 της οδηγίας 2012/13 καθιερώνει το δικαίωμα ενημερώσεως των υπόπτων ή κατηγορουμένων σχετικά με τα δικαιώματά τους στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας και τις εναντίον τους κατηγορίες.
- 54 Όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των άρθρων 3 και 6 της εν λόγω οδηγίας, το αναφερόμενο στο άρθρο 1 της οδηγίας δικαίωμα αφορά τουλάχιστον δύο διακριτά δικαιώματα.
- 55 Αφενός, οι ύποπτοι ή οι κατηγορούμενοι πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 2012/13, να ενημερώνονται, τουλάχιστον, για ορισμένα δικονομικά δικαιώματα που απαριθμούνται στο εν λόγω άρθρο και περιλαμβάνουν το δικαίωμα προσβάσεως σε δικηγόρο, το δικαίωμα παροχής νομικών συμβουλών δωρεάν και τις σχετικές προϋποθέσεις τέτοιας παροχής νομικών συμβουλών, το δικαίωμα ενημερώσεως σχετικά με την ποινική κατηγορία, το δικαίωμα διερμηνείας και μεταφράσεως καθώς και το δικαίωμα σιωπής.
- 56 Αφετέρου, η εν λόγω οδηγία ορίζει, στο άρθρο 6, κανόνες που αφορούν το δικαίωμα ενημερώσεως σχετικά με την ποινική κατηγορία.
- 57 Δεδομένου ότι το ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου αφορά ειδικότερα το περιεχόμενο του τελευταίου αυτού δικαιώματος, πρέπει να εξακριβωθεί κατά πόσον το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13, που ορίζει το εν λόγω δικαίωμα, εφαρμόζεται στο πλαίσιο ειδικής διαδικασίας, όπως αυτή της κύριας δίκης, που οδηγεί με συνοπτικό τρόπο στην έκδοση ποινικής αποφάσεως.
- 58 Πρέπει, συναφώς, να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το ίδιο το γράμμα του άρθρου 2 της οδηγίας 2012/13, η εν λόγω οδηγία εφαρμόζεται από τη στιγμή που ένα πρόσωπο ενημερώνεται από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, ότι θεωρείται ύποπτο ή κατηγορείται για την τέλεση αξιόποινης πράξεως μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας, ήτοι τον τελικό προσδιορισμό του εάν ο ύποπτος ή ο κατηγορούμενος έχει τελέσει την αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της επιμετρήσεως της ποινής και της εκδικάσεως τυχόν ενδίκου μέσου.
- 59 Εντούτοις, δεδομένου ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 27 της παρούσας αποφάσεως, η εκδιδόμενη κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινική απόφαση που ζητήθηκε από το αιτούν δικαστήριο να εκδώσει σε βάρος του G. Covaci δεν θα αποκτήσει την ισχύ δεδικασμένου πριν την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας για την προβολή αντιρρήσεων κατ' αυτής, η κατάσταση προσώπου όπως ο G. Covaci εμπίπτει προφανώς στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2012/13, με αποτέλεσμα να πρέπει ο ενδιαφερόμενος να μπορεί να απολαύει του δικαιώματος ενημερώσεώς του σχετικά με την σε βάρος του ποινική κατηγορία και μάλιστα καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.
- 60 Αληθεύει, βέβαια, ότι, λόγω του συνοπτικού και απλοποιημένου χαρακτήρα της εν λόγω διαδικασίας, η επίδοση εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως όπως αυτή της κύριας δίκης λαμβάνει χώρα μόνον αφού ο δικαστής έχει αποφανθεί επί του βασίμου της κατηγορίας, όμως, με την εν λόγω εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση, ο δικαστής αποφαίνεται μόνον προσωρινώς και η επίδοσή της αποτελεί την πρώτη ευκαιρία που δίνεται στον κατηγορούμενο να ενημερωθεί για την σε βάρος του κατηγορία. Αυτό επιβεβαιώνεται, εξάλλου, από το γεγονός ότι το εν λόγω πρόσωπο δεν δικαιούται να ασκήσει προσφυγή κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον άλλου δικαστηρίου, αλλά να προβάλει αντιρρήσεις ώστε να επιτύχει τη διεξαγωγή, ενώπιον του αυτού δικαστηρίου, της τακτικής κατ' αντιμωλία διαδικασίας, στο πλαίσιο της οποίας μπορεί να ασκήσει πλήρως τα δικαιώματά του υπερασπίσεως, πριν το εν λόγω δικαστήριο αποφανθεί εκ νέου επί του βασίμου της σε βάρος του κατηγορίας.

- 61 Κατά συνέπεια, η επίδοση εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 2012/13, να θεωρηθεί ως μια μορφή ενημερώσεως σχετικά με την σε βάρος του ενδιαφερομένου ποινική κατηγορία, με αποτέλεσμα να απαιτείται η τήρηση των απαιτήσεων του εν λόγω άρθρου.
- 62 Ασφαλώς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 105 των προτάσεών του, η οδηγία 2012/13 δεν ρυθμίζει τις λεπτομέρειες του τρόπου με τον οποίο πρέπει να παρασχεθεί στο εν λόγω πρόσωπο η προβλεπόμενη από το άρθρο 6 της οδηγίας ενημέρωση σχετικά με την ποινική κατηγορία.
- 63 Εντούτοις, οι εν λόγω λεπτομέρειες δεν μπορούν να θίγουν τον σκοπό που ειδικότερα επιδιώκεται με το εν λόγω άρθρο 6, ο οποίος συνίσταται, όπως προκύπτει και από την αιτιολογική σκέψη 27 της εν λόγω οδηγίας, στην παροχή στους υπόπτους ή τους κατηγορούμενους για τέλεση αξιόποινης πράξεως της δυνατότητας να προετοιμάσουν την υπεράσπισή τους και στη διασφάλιση του δίκαιου χαρακτήρα των διαδικασιών.
- 64 Εντούτοις, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η εθνική νομοθετική ρύθμιση την οποία αφορά η κύρια δίκη προβλέπει ότι η εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινική απόφαση επιδίδεται στον αντίκλητο του κατηγορουμένου και ότι ο κατηγορούμενος διαθέτει προθεσμία δύο εβδομάδων για την προβολή αντιρρήσεων κατά της εν λόγω αποφάσεως, έναρξη της οποίας αποτελεί η επίδοση της αποφάσεως στον αντίκλητο. Κατά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας, η εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση αποκτά ισχύ δεδικασμένου.
- 65 Χωρίς να απαιτείται, για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο, να αποφανθεί το Δικαστήριο σχετικά με την επάρκεια μιας τέτοιας αποκλειστικής προθεσμίας δύο εβδομάδων, επιβάλλεται να επισημανθεί ότι τόσο ο επιδιωκόμενος σκοπός που συνίσταται στην παροχή στον κατηγορούμενο της δυνατότητας να προετοιμάσει την υπεράσπισή του, όσο και η ανάγκη αποφυγής κάθε δυσμενούς διακρίσεως μεταξύ, αφενός, των κατηγορουμένων με τόπο διαμονής που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του οικείου εθνικού νόμου και, αφετέρου, των κατηγορουμένων με τόπο διαμονής που δεν εμπίπτει στο εν λόγω πεδίο εφαρμογής, που είναι οι μόνοι που υποχρεούνται να διορίσουν αντίκλητο για την επίδοση των δικαστικών αποφάσεων, επιβάλλουν να έχει ο κατηγορούμενος στη διάθεσή του ολόκληρη την εν λόγω προθεσμία.
- 66 Εντούτοις, αν η ισχύουσα στη διαφορά της κύριας δίκης προθεσμία δύο εβδομάδων άρχιζε από τη στιγμή που ο κατηγορούμενος έλαβε πράγματι γνώση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως, η οποία τον ενημερώνει για την κατηγορία, κατά την έννοια του άρθρου 6 της οδηγίας 2012/13, θα διασφαλιζόταν ότι θα είχε στη διάθεσή του ολόκληρη την εν λόγω προθεσμία.
- 67 Αντιθέτως, εάν, όπως εν προκειμένω, η εν λόγω προθεσμία αρχίζει με την επίδοση της εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως στον αντίκλητο του κατηγορουμένου, ο τελευταίος δεν μπορεί πραγματικά να ασκήσει τα δικαιώματά του υπερασπίσεως και η δίκη δεν είναι δίκαιη παρά μόνον εάν ο κατηγορούμενος έχει στη διάθεσή του ολόκληρη την εν λόγω προθεσμία, ήτοι χωρίς η διάρκειά της να μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που χρειάζεται ο αντίκλητος για να διαβιβάσει την εκδοθείσα κατά τη συνοπτική διαδικασία απόφαση στον αποδέκτη της.
- 68 Λαμβανομένων υπόψη όσων προαναφέρθηκαν, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής δίκης, επιβάλλει στον κατηγορούμενο που δεν διαμένει στο εν λόγω κράτος μέλος να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως που τον αφορά, υπό τον όρο ότι ο κατηγορούμενος έχει πράγματι στη διάθεσή του ολόκληρη την ταχθείσα προθεσμία για την προβολή αντιρρήσεων κατά της εν λόγω αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁹ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Τα άρθρα 1 έως 3 της οδηγίας 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής δίκης, απαγορεύει στο πρόσωπο κατά του οποίου έχει εκδοθεί απόφαση κατά τη συνοπτική διαδικασία να προβάλλει εγγράφως αντιρρήσεις κατά της εν λόγω αποφάσεως σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα διαδικασίας, έστω και αν το εν λόγω πρόσωπο δεν είναι γνώστης της γλώσσας διαδικασίας, υπό τον όρο ότι οι αρμόδιες αρχές δεν θεωρούν, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας, ότι, λαμβανομένων υπόψη της οικείας διαδικασίας και των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, οι εν λόγω αντιρρήσεις συνιστούν ουσιώδες έγγραφο.
- 2) Τα άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 6, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία, στο πλαίσιο ποινικής δίκης, επιβάλλει στον κατηγορούμενο που δεν διαμένει στο εν λόγω κράτος μέλος να διορίσει αντίκλητο για την επίδοση εκδοθείσας κατά τη συνοπτική διαδικασία ποινικής αποφάσεως που τον αφορά, υπό τον όρο ότι ο κατηγορούμενος έχει πράγματι στη διάθεσή του ολόκληρη την

ταχθείσα προθεσμία για την προβολή αντιρρήσεων κατά της εν λόγω αποφάσεως.

(υπογραφές)